

साधने कर्मादौ । “संस्थां विज्ञाय मन्त्रस्य कर्म त्वैव-
गिकञ्च यत्” भा० ग० २।४।५। स्त्रियां ङीप् । “सिद्धि-
स्त्वैवर्गिकी यतः” भा० ग० ३।१४।५। त्रिवर्गे प्रसृतः
ठञ् । त्रिवर्गरेते । “त्वैवर्गिकास्तो पुरुषा विमुक्ता हरि-
मेधसः” भा० ग० ३।२०।१४ ।

त्वैवर्ग्यं त्रि० त्रिवर्गे साधुः प्रुञ् । त्रिवर्गसाधने धनादौ
“त्वैवर्ग्यार्थो यतो नित्यं क्षतात्मभयसयुतः” भा०
४।२।१२२ ।

त्वैवर्णिक त्रि० त्रिषु वर्षेषु विहितः ठञ् । १ ब्राह्मणा-
दित्यरूपद्विजातिधर्मे । स्वार्थे ठञ् । २ द्विजातौ च
“त्वैवर्णिकानामराजकेषु राष्ट्रेषु परराष्ट्रपरचक्रागमना-
दिजनिते स्त्रीसङ्गरादौ प्राप्ते” कुबू० । “त्वैवर्णिकाना-
मधिकारः” ककेः ।

त्वैवर्षिक त्रि० त्रिवर्षे भविष्यति ठञ् । “वर्षस्याभविष्यति”
पा० नीत्तरपदद्विजः । त्रिवर्षे भविष्यति वस्तुनि “त्वैवर्षिकं
तापचितं तस्य सोम्यं संवत्सरः” व्यास० श्रौ० १२।५।
१२ । अभतिष्यति तु त्रैवापिक इत्येव ।

त्रैवापिक त्रि० त्रिवर्षे भूतो भवति वा ठञ् अभविष्य-
त्वात् उत्तरपदद्विजः । १ त्रिवर्षभूते २ तत्र भवति वा ।
“यस्य त्रैवापिकं भक्तं पर्याप्तं भृत्यवृत्तये” मनुः ।
“त्रैवापिकाधिकाक्षीयः स तु सोमं पिबेत् द्विजः” याज्ञ० ।

त्रैविक्रम त्रिविक्रमस्योदम् अण् । १ त्रिविक्रमसम्बन्धिनि ।
“त्रैविक्रमं पादसिन्धुद्वयम्” रघुः २ त्रिविक्रमावतारे
च । “वर्द्धयस्व महाबाहो ! पुरा त्रैविक्रमे यथा”
हरिवं० ५६ अ० ।

त्रैविद्य पु० त्रिस्तो विद्याः समाहृताः कर्म्यजुःसामरूपा-
स्त्रिविद्यं तदधीते वेद वा अण् । १ वेदत्रयाभिप्ते ।
“त्रैविद्यो हेतुकस्तर्की नैरुक्तो धर्मपाठकः । त्रयशान्त्र-
मिणः पूर्वे परिपत् स्याद्दृशावरा” व्यस० तं नारदः ।
“उत्तारो वेदधर्मज्ञाः पर्यदु त्रैविद्यमेव वा” “राजा
क्षत्रा पुरे स्थानं ब्राह्मणान्यस्य तत्र तु । त्रैविद्यं वृत्ति-
मदुभूयात् स्वधर्मः पाल्यतामिति” याज्ञ० । त्रिष्टुणं
विद्यानां समाहारः त्रिविद्यं स्वार्थे अण् । २ त्रिष्टुपु
विद्यासु । “धर्मं भागवतं शुद्धं त्रैविद्यं च गुणाश्चयम्”
भा० ग० ६।२।२४ । तासु त्रिस्तो नानारूपाः “कक्षो यजुंषि
सामानि त्रैविद्यं तत्रे तिष्ठति” सा० गृह्य० “स्वाध्यायेन
व्रतेर्होमैश्च विद्येनेष्ट्यया सुतेः । महायज्ञैश्च यज्ञैश्च
ब्राह्मण्यं क्रियते तदुः” मनुः “कर्षकाणां क्षपिर्हंसिः

पण्यं विपणिजीविताम् । गावोऽस्माकं परा वृत्तिरेत-
त्रैविद्यमुच्यते” हरिवं० ७३ अ० “त्रयोऽग्नयस्त्रयो वेदा-
स्त्रैविद्यं कौस्तुभो मणिः” हरिवं० १६८ अ० “त्रयो
लोकास्त्रयो वेदास्त्रैविद्यं पावकत्वयम्” मार्कण्डेयपु० ।

त्रैवि(पि)ष्टप पु० त्रिविष्टमे वसति अण् । देवे शब्दार्थचि० ।
“त्रैविष्टपानामपि दूरदर्शनम्” भा० ग० १।१० ।

त्रैविष्टपेय पु० त्रिविष्टमे वसति वा० ठक् । देवे “गन्धर्व-
मिडासुरयक्षचारणत्रैविष्टमेयादिषु नानुविन्दत” भा०
८।८।१२ ।

त्रैवृष्ण पु० त्रिवृष्णस्यापत्यं वा० अण् । राजभेदे “त्रैवृष्णो
अग्ने दशभिः सहस्रैश्चैवानर ! त्रैवृष्णयिकेत” ऋ० ५।
२७।१ ।

त्रैवेदिक त्रि० त्रिषु वेदेषु तदध्ययनार्थं विहितः ठक् । वेद-
त्रयाध्ययनार्थं व्रतादौ । “षट् त्रिंशदावृत्तिकं चर्यं”
गुरौ त्रैवेदिकं व्रतम्” मनुः । [शब्दे इयम् ।

त्रैशङ्कव पु० त्रिशङ्कोरपत्यम् अण् । हरिश्चन्द्रे त्रिशङ्कु-
त्रैशोक न० त्रिशोकेन च्छपिष्ठा दृष्टं सामं । “विश्वामृतना,”
इत्यादि कायान्त्रि गेये ब्रह्मकीलके सामभेदे ।

त्रैसानु पु० त्र्यसुवंशे गोभानुसुते ऋषभेदे “गोभानोस्तु
सुतो राजा त्रैसानुरपराजितः । करममस्तु त्रैसानो-
मैरुत्तस्तस्य चात्मजः” हरिवं० २२ अ० ।

त्रैस्वर्ग्यं न० त्रिस्वर+चतुर्व० स्वार्थे प्रुञ् । उदात्तानुदात्त-
स्वरितरूपस्वरितिके । तत्र यत्र यः स्वरः तत् उदात्ता-
नुदात्तशब्दयोस्तु स्वरितशब्दे वक्ष्यते च तस्याप-
वादः एकश्रुतिशब्दे १४८४ प्र० उक्तः ।

त्रैहायण त्रि० त्रिहायणस्योदम् हायनान्तत्वात् अण् । १ त्रि-
वर्षसम्बन्धिनि । स्त्रियां ङीप् । भावे अण् । २ तद्भावे न० ।

त्रोडक त्रि० त्रोडयति चु० लुट्-एव लु । १ छेदके । “सप्ता-
दनवपञ्चाङ्गं दिव्यमानुषरं यम् । त्रोटकं नाम तत् प्राङ्गः
प्रत्यङ्गं सविद्रूपकम्” २ ६० उक्ते २ दृश्यकाव्यभेदे
प्रत्यङ्गं सविद्रूपकत्वात् इदं रोड्वाङ्गीति बोध्यम् । तत्र
सप्ताङ्गं सन्धितरन्ध्रम् । पञ्चाङ्गं विक्रमोर्वशी ।

त्रोटि(टी) स्त्री चु० लुट्-एव लु । १ कट्फलं,
२ चञ्चूम्, (पल्लिर ठोठ) ३ पक्षिभेदे ४ मत्स्यभेदे च
मेदिनि० । [खगे शब्दच० स्त्रियां जातित्वात् ङीप् ।

त्रोटिहस्त पुंस्त्री त्रोटिहस्त इ पक्ष्यसाधनं यस्य ।
त्रोटिल न० १ त्रोटिलतन्त्रे (त्रोटिला) २ स्त्रिलहावये त्रि० ।

त्रोत्र न० त्रायतेऽनेन त्रै- त्र । प्राजने त्रोटने गवादेः